

[Svend Andersen]

råde, for i stedet at slå sig ned i områder, hvor der er beskæftigelse nok. Det er altså en ændring, der går direkte imod det, der er intentionerne i egnsudviklingsordningen, ministeren her foreslår.

Kaj Poulsen (S):

Der er et gammelt ord, der siger: »Hvad man i ungdommen nemmer, man ej i alderdommen glemmer.«

Jeg vil nok sige, at den forhenværende formand for Det Nordjyske Erhvervsråd har en stor del af æren for, at vi har fået den egnsudviklingslovgivning, vi kender i dag. Han har presset på for at få opbygget principperne for egnsudvikling, fordi denne formand havde et utroligt kendskab til egnsudviklingsproblemerne i Nordjylland.

Denne formand er nu blevet minister, og han tilsidesætter samtlige de ting, han har været med til at gennemføre som krav tidligere. Han påstår, at man ved at nedsætte bevillingerne til cirka det halve kan køre denne sag igennem uden virkninger for egnsudviklingen, samtidig med at vi ser, at der flyttes 30 personer fra egnsudviklingsdirektoratet i Silkeborg til København for at administrere en generel, landsdækkende ordning. Det er uforståeligt.

Det er også uforståeligt, fordi vi i Nordjylland har oplevet, at da han gik af som formand, blev han nødt til at anlægge sag imod en chefredaktør for beklivelse af sin ære. Chefredaktøren beklikkede hans ære ved at påstå, at han havde valgt en politisk karriere fremfor Nordjylland. Denne retssag blev tabt.

Jeg synes, vi i dag har bevist for, at ministeren fuldstændig har svigtet det grundlag, han i en årrække er blevet valgt på.

Forrige søndag kunne man se industriministeren udtale sig i Aalborg Stiftstidende som det lille Guds lam, som skal bære alverdens synd med det utrolig urimelige folketing og partiet det radikale venstre, der ikke vil føje sig efter, hvad ministeren mener på egnsudviklingsområdet, hvor det er en direkte nedskæring. Så synes jeg ærlig talt, at bægeret er ved at være fyldt.

Det er utroligt, at vi skal opleve ministeren stå her på talerstolen og takke det radikale venstre for, at det medvirker til ministe-

rens felttog imod egnsudviklingen. Vi beklager det.

Grunden til, at vi ikke kan støtte ministerens forslag, er ministerens egen argumentation for, at han kunne komme til at sidde i den stol, han sidder i i dag.

Industriministeren (Stetter):

Jeg kan svare hr. Svend Andersen ved at sige, at regeringen naturligvis ikke søger bevilling til et lånearrangement, som vi er modstandere af.

Med hensyn til globallån skal jeg gentage, at i 1985 er det 40 mill. kr., og det var det også i 1984. Der kan godt være nogle forskydninger med hensyn til udbetalingerne, men det er noget helt andet.

Tallene kan ikke sammenlignes. I 1984 er det en låneramme, i 1985 er det en tilskudsramme, og tilskuddene kan naturligvis ikke være lige så store som lånene. Administrationen lettes i Silkeborg, det er præcis det mål, som jeg har ønsket at nå. Vi skal lette den offentlige administration, og staten egner sig ikke som offentlig långiver.

Hr. Kaj Poulsen forsøgte at skrue sig op, og ret skal vel være ret, det var vel trods alt et hæderligt resultat, min ærede kollega fra Ålborg Øst nåede frem til, men det er jo teatertorden og ikke noget som helst andet. Mit kendskab til egnsudvikling og til erhvervslivet er præcis det samme som i den periode, hvor jeg havde den ære og glæde at være formand for Nordjyllands Erhvervsråd. I dag kan alle virksomheder overalt i landet opnå fordelagtige lån af forskellig art. Virksomhederne kan gå til deres bank eller til deres sparekasseforbindelse og få udenlandske kontantlån til en meget lav rente, hvor egnsudviklingsdirektoratet slet ikke kan konkurrere. De kan gå til realkreditinstitutterne, kurserne stiger, og renten falder, og hvis regeringen får lov til at fortsætte, bliver det endnu bedre. De kan gå til de mange kreditformidlingsselskaber, til pensionskasser, til livsforsikringsselskaber, til ATP og LD, og de kan gå på børsen. De kan få dækket alle deres lånebehov, hvad enten de ønsker at få lånet i form af det gammeldags lån eller som ansvarlig lånekapital eller i form af risikovillig kapital.

Der er derfor ingen effekt i egnsudviklingsarbejdet længere, hvis vi stædigt holder